

שומע כחש' שומע צענט הקידושין ונשתתפה וזמר ונשתתפה אפסר כחש' שפוי צעל לשם קידושין ע"ש וכו' דכעלל ה' ידוע לנו שהיתה שפוי' לפרקים איפשר דלא הו' לנו למימש שמה נשתתפה בינתיים כדמלי' ציננות פ' לענין קרי' חמה כיון דתחלתו וסופו לקוי ל"ח שמה הצריח בינתיים ונפרע כעלל נתיחד עומה לפני עדים אלל דר עומה כדרך ח"ש ואשמו חלל כ' הצ"ש שם דליכא צוה פלוגתה הפוסקים וחי' רק חש' קידושין וצכס"ג ה' מקום לומר דהו' ק"ס צלירוף חזקת פכו'. אמנם צענדל דין חלל זאת ידוע לנו צודאי שסיו זמנים שהיתה שפוי' וספיר איכא גם חש' חלל :

דהנה יס מקום להסתפק לסיפור אם נוכל להסיר לו הסדר' כלל דהנה צהנך דכופין להוליח פליגי ר"מ ורצנן צמטנה כחוצות ע"ז דר"מ ק"ל דאף בהתנה עמה כופין אורח להוליח סיכולם היא שחומר קצורה הייתי שאני יכולם לקבל ועכשיו אין אני יכול לקבל והכמים ק"ל מקבלת היא על כורחה ואין קי"ל כחכמים והוצא צעוש"ע אה"ע ק"י ק"ד דעת הרמ"ה דלא דוקא בהתנה צפירות אפס גם צידעה מקודם אין כופין אורח דכיון דידעה קצרה וקצילה . וא"כ לכאורה י"ל גם צ"ד כיון שידע גם מקודם שדעתה קלושה אדעתא דהכי קידשה וקצור וקיצל וגי' אהע"ז קוס' ק"י וצח"מ שם . אמנם צלחנה ז"ל דהו' ה' שייך אם היינו רוליס להסיר לו הסדר' צלי הסרת ק"ר מעמם שכי' הפוסקים ז"ל דלא חקן רגומים שחש' האשה עדיפא מהאש' ועכ"כ צהני מומין גדולים שכופין האש' להוליח מחי' חר"ג לגרשה צע"כ כגון כנכפית כמזרח צכס"ג קי"ז וה"ה לענין כשחטית כיון דשומע הוא מהמומין הגדולים שאף צלח' אש' חס' צאפסי ש"גרש אה"ה ה' כופין להוליח וע"כ גם כשחטית אש' מקום להסיר דכס"ג ל"ג רגומים כלל וזה ה' שייך שפיר לומר דהכי כיון דידע מה קצור וקיצל ואין מחי' חר"ג צכס"ג והו' חתנה רק לענין חר"ג שלא לגרש צע"כ או לר' הפוסקים שהוצא צצ"ש ק"י א' שכי' שגם לישא אחרת ל"ג היח' משה רבנים דר"ג ז"ל ל"ג צכס"ג וע"כ כיון דהך מילתא ה' חלילא צלח' ה' כן צלח' אש' ה' כופין להוליח ושלל העד' ר"ג כה האשה מהאש' . וצכס"ג שידעה מקודם הא' אומי'ן דקצרה וקצילה וסי' דלחמין כן לגבי האש' . אמנם למה צמקוצל צידיו להלכה פסקי רבותיו האחרונים ז"ל שא"א להסיר הסדר' ד' כשים כשחטית רק ע"י הסרת ק"ר שיראו עמם מזור להסיר כמ"ש צצ"ח א"כ מה מועיל לן הך דקצור וקיצל כיון דלא חלילא כלל צלח' ה' כופין להוליח צהא"ש אפס כמו שהקצירו הענין האחרונים ז"ל שרגומים צנת שנטה התקנה שלא לישא אשה על אש' צענדל דלת צפני הפירוליס לכל יעוללו צרשיתיהן וחולי לפעמים מלוא לישא אחרת כגון כשחטית דאין אה"ה דר עמ' נחש צכפ"ה א' ע' חוס' יצוות קי"צ : ד"ה דאין צכס"ג דגם צידעה לשומר את גיטת ר' ש"א"י לשומר א"ע דהא שומע דרצנן נמי שייך הך דאין אה"ה דר כ"ו לזה עשה מנאי שהתקנה שא"א ש"א"ר ונח"א שא"א לו לרור עם אש' וזה יתירו לו החכם דכן נתיקד מעיקרא ונמקד דהר' לחכמי הדור ולפ"ז מלי אכני לן הא דידע מעיקרא וקצור וקיצל אש' צכ"ז רואין שא"א לו עשה לרור עומה צודאי יוכלו ק"ר להסיר לו לישא אה"ה . ועוד כלפעני' דהך קצרה דקצור וקיצל ל"ש רק צומם כזה שהו' חניד צמל' ומדרגה אה"ה משה"כ בחולי השומע שמתנה מעת אל עת איכ' איפשר שצורח מועד שראה קודם הכישוףין קצור וקיצל והסגנונות שכולו צה אח"כ איכ' לו לקצולן ר"מ צוה לומר דקצור וקיצל וחזן ק"ר נח"א כדא' דכשחטית גם ל"יין דלא קי"ל כר"מ שייך האי קצרה דקצור הייתי שאוכל לקבל ועכשיו איי' לקבל כיון דאין אה"ה דר עם נחש צכפ"ה א' וע' חוס' צצ"כ . צהא דאין חזקה לניקין כ' צשם ר"ה דאפי' ה' צקנין יכול לחזור צו דקנין צעומה הוא דקצור ה' סיכול לקבל ועכשיו איי' לקבל ע"ש ומי'ש כשחטית . ונפרע צהך עוצדא שלפנינו שלא ידע קודם הכישוףין רק שחינכ' צעלם שכל צריא חלל לא מענין שומע גמורה . וכל"ה הלל צלחנה צכס"ג כ' צצ"ש ק"י קי"ז ק"ק ליא דאש' ה' צה המום קודם הכישוףין וידע מומן דאף דלענין הכחוצה חייב ליתן כיון דידע ומחיל חלל מ"מ יכול לגרשה צע"כ ע"ש וא"כ מוכ"ש כשחטית שכולל להסיר לו לישא אחרת ע"י הסרת ק"ר צפרט צענדל דין ש"ש ספק צהקידושין שמה איכא אשמו כלל ככ"ל ד"ש קצרה לומר דאפי' אי כינא כהפוסקים ש"כ דס' חר"ג להחמיר היי"ד היכי שמועיקרא צודאי ה' רוצן עליו חר"ג רק שמועיקרן אש' נפקע מומן חר"ג אש' לא י"ל דמועיקרן חר"ג צה חר"ג מחר"ג צמט"כ צכ"ד דהספק הוא אש' כלל חס' חר"ג צה חר"ג צה חר"ג דכ"ע ידו דמועיקרן לא מחמין עלי' חר"ג וע' כעין זה צבידיון ל"י . מועיקרן לא נח זל עלי' קדושה מ"ס לא פקעה מומן קדושה וכן צדה ג' מועיקרן לא מחמין ל"י לטומאה מועיקרן לא מועיקרן ל"י ממומא . עכ"פ צהא אין לפקען צודאי יס להחמיר להכיל לישא אחרת עכ"י הסרת ק"ר והנה לכאורה יס לענין צכ"ד צענין השלש' הגט שמוצא צצ"ה שהוא כ"י סיגרשה מיד כשחשפה' ולא יעצור על חר"ג עכו"מ חס"ה ק"י ל' . וצ"ד ה' לא מועיל צוה לכאורה דגם לכשחשפה' לא יוכל לגרשה דהו' כעמים חלומה ועמים שומע דקיי"ל צכ"י קי"ז דא"י לגרשה גם צנת חלימותה והנה כה הראני ידידי הר"ג מוה' זלז' אה"ה כ"י אצד"ק צאלשומן שהוא ראצ"ד ועוין דפסיק מ"ש הג' מוסר"ק ז"ל בהגמתי' אה"ה

רופפת צדי' אס להסיר איקור דחר"ג כדי שלא יעמוד צלל אש' חלל כ' אס המעם צענדל דיד' לא פקעה האשה רק מחמת רענון כדדס חלכה מומן חלל צכ"ד צמזרד וצמזל צרה מומן כדא' דגם הכוז"י ידע ש"ס להסיר להצעל לישא אחרת שלא יסי' מעונן לעולם ויהי' כל ימיו צענדל ונתיקד פרח מומן אה"ה חר"ג ק"י ק"י . ונאחזת מומה אני על הכוז"י שכי' שהסירה על חר"ג דהצעל חלילא צהקרה על האשה ואי ל"מ הזיכוי לגבי האשה שמתגרש צקבלת הסליח ל"מ ג"כ לגבי הצעל והי' כל המומין ציכוי הוא המהרי"ק להצנחו ד' הרי"ף והמענין צד' מה"ה י"ק שורש קמ"א יראה דקצור שם דאף דלענין האשה ל"מ עד שגי' הגט לידע צכ"י אין איקור דחר"ג חל על הצעל דלא מיקרי נוסח צ' נשים צכס"ג ונפרע שגוף ד' המהרי"ק צמ"ש שאין האשה כיחרת עד שגי' הגט לידע יחידה הוא . והנה אף אי כחפוס דזיכוי צגט אשה שחלקה הו' ספיקא דריכא שמה כהרי"ף דלי"מ זיכוי צכ"ז יס להקל לענין חר"ג לפנ"מ צחמ"ה וצ"ש אה"ע ק"י ק"י דחר"ג הו' דרצנן ועצ"ש ק"י קי"ד ק"ק כ"צ איכ' הו' קד"ר ולקולל ואף דצחמ"ה איקור קד"ר לחומל צכ"ז וזה דוקא צכ"י צמ"לוח חלל צכס"ג דריכא הרי כ' צמ"ל פ"צ מע"ל ה"ה דצמקא דריכא לא מוקמי'ן אחזקה דצכ"ל חזקה לא ישחנה הדין עפ"י ק"י ח"י צכפ"ד ק"ק ל"ד ועד"מ אה"ע קוס' א' וצ"ש שם שמוקלין כפלוגתה הפוסקים אס חל חר"ג צהקרה חלילא דחר"ג הוא מומן קמטה ולא מומן דררר דאיסורא ע"ש וע' חס' עכו"מ ק"י ל"י שמועלל עם הע"ז צנידן אס המירה צלח"ה שח"ה הורה שמומ' לו לישא אחרת צלל זיכוי גט וצכס"ג הורה שליך לכות לה גט ולדברי צה"ה עכ"פ זיכוי גט חקנה וצוה הו' וצנידן צלח"ה לא כחקה על צעלה וצכ"ד חלל הו' חקנה על צעלה עולמית כ' על כן צלירוף סכיפי היח' שחצנחו למעלה כלפעני' צור ש"ס לשומך צכ"ד אה"ה חלילא דזיכוי . וליח' שא"א יעשה כמ"ש צחמ"ה צרי' אחרת חלילא ק"י ל' שללח' ידי כל הספקות ומקור חללה הגט ע"י אחר ציכוי מומן חר"ג ככ"ל ואח"י יקחנו מומן ומקורו שכי' צחמ"ה הולכה שיהא מוכן ליתן לה כשחצנ' לציח' וכ"כ צכ"י צ"ה מחיר וכן יעשה כ"ה אס כצד הדצ' מומן לחסוף הסכמות משה רבנים וצכ"ד ס"ס"ס עוד רב גדול מוצקת צחמ"ה ודריכא צה"י וצוה חכני ידיו דור"ש צה"ה מנכרו כחמ"ס צכפ"ר ק"ל צכ"ל כ"י :

סי עב

דין צה לפנינו הרצני האומלל מוה' צור' צ"ר דוב ופ"ך שיוח לפנינו על אורח החללה אקר מלחמה עם אש' מ' פצ"פ צוה כמה דעתה מפורפת ר"ל וכדוע דהר' שגם צה"ה צחלה וכמעט רוב ימיה הו' מפורפת ורק לעמים מועמות הו' שפוי' צדעה וכפי הכלה ידע הצעל קודם הכישוףין צדעה קלושה חלל לא שיהא צגד' שומה ולחלל הכשוףין כדאורח עכ"י שגנון מומה כחמו אורח חומה וצ"צ צלח"ה חלל שחפופים הגידו שללח' שחלל חמרפ' משגנונה והו' כחן אומן לדריהם ודר עומה וחס' וחלל צה אומם לא עולמה לה ארוכה אדריצ' חולי השגנון מחבצר עלי' כפעם צפעס וכל היום הו' מדצרת חלל לצה דצרי שגנון צדימוכות כחצות צלי הפסק קורעת צגדיה מעליה ומצצרת כלים מחצקת אשפחות ולוקטת ואוכלת מה שמואלה צין אשפחות גם הו' משתנה ומעלה רבי כשהו' שוכצת צומה וכן צצעה שיהא עומדת והולכת צצעה ואיכה מרגש כלל ואשקדקד כחמו חומה צצית החולים המשגנונים צויעין וצלצו ואל מלוא הרופאים מזור וחמרה למכתה וכולם כאחד חללו כ' לא חוכל להרפא עוד והנה כעת הצעל צוכה וצוכה על איצד ימיו וצחמ"ה ועל צינול פ"ר וצנת והסרורי ענייה קשים ומחמין ורופק על פחמיו להוליח ממוקגר נפשו למלוא לו עזר כנגדו להסיר מוכלי העיגון שא"א לו לרור עומה ויהו' רק צצכים וצרי' צלל אשה ציגון ולער וגם ידו מומה ולרש אין כל ליתן לה מומות ולהילדה הקטנה ש"ס לו מומה והנה חולך קודר כל היום צלח' לצצו ומחמיר על ככפי החנועה צמלור וצמלוק צחוקר כל ואין לו מקום מומה כ' הוא גר צלח' ככריה והסכרה יאללחו לשומע על פ"י חלל ולקדר צערים חולי ימלא מרגוע לנפשו לשנת צ"ה ולא יכולתי לראות צלח' נפש העני האומלל חלה בהתחנכו חלי לישרי ל' מר ומלחא א"ע כחמיו צדצ' להזדקק לו ולענין צדיכ' :

דהנה כלה' אש' לו לרור ציד על גוף הקידושין כיון דרוב ימיה דעתה קלושה וצומה אש' חלל תפסי קידושין כלל כדקיי"ל צינמות ק"י . וצכ"ד דחש"ק ששאו נשים וממו כשותיהן פטירות מן החלילה ומן היצום ומלינו צכ"ז דלחליין צחר רוב ימיו השנה כהא דפסחים ז' . מומה שמואל צהר צה"ה לעולם חולין אפי' צימות הרגל דלחליין צחר רוב ימיו השנה וע' כ"ה כ"ז : אס רוב ימיו מומין מומה אומם צלחנה כד מעיינין שפיר אינו מועיל לו צוה הרוב לענין צינול קידושין כיון דצמיעות ימיו הוא שפוי' לגמרי ואפי' צצעה שדעתה קלושה כשלא גיטת לכלל א"י לשמור אש' גיטת וקידוש' אף שא"י לשמור אש' עומה חלו שפיר הקידושין ואפי' אס היינו יודעין צציר צגם צנת הקידושין היתה שומה צכ"י הרי היתה שפוי' צינתיים ושמה צעיל לשם קידושין כמ"ש צצ"ש ק"י קכ"א קק"ע צשם צכ"י לענין אס הצעל

הרי בשמים - ב <מהדורה תניינא> / הורוויץ, אריה ליבש בן יצחק הלוי (עמוד 146) 36395